

Nihai Huzur

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Vahiy 1:9-19; Matta 24:4-8, 23-31; Vahiy 14:6-12; İbraniler 11:13-16; Filipililer 4:4-6.*

HATIRLAMA METNİ: “Yazılmış olduğu gibi, ‘Tanrı’nın kendisini sevenler için hazırladıklarını, hiçbir göz görmedi, hiçbir kulak duymadı, hiçbir insan yüreği kavramadı’ ” (1. Korintliler 2:9).

Kendini hiç büyük bir savaşın, iyi ile kötü arasındaki bir çeşit mücadelenin ortasında gibi hissettin mi? Pek çok kişi, seküler dünya görüşüne sahip olanlar dahi bu gerçeği sezmişlerdir. Böyle hissetmemizin sebebi, aslında bunun doğru olmasıdır. Biz iyilikle kötülük arasındaki, Mesih (iyi) ile Şeytan (kötü) arasındaki büyük bir savaşın içindeyiz.

O halde yaşam gerçekten iki seviyede vuku buluyor. Mesih ile Şeytan arasındaki büyük mücadele dünyasal ölçekte, aslında ilk olarak gökte başladığı göz önünde bulundurulursa, evrensel ölçekte gerçekleşmektedir (*Vahiy 12:7*). Fakat olayların karmaşıklığı içinde, Allah’ın bu dünya için hazırladığı kaçış planının büyük resmini kolayca kaybedebiliriz. Savaşlar, siyasi huzursuzluklar ve doğal felaketler bizi yardıma muhtaç bir korku içinde bırakabilir. Fakat Allah’ın peygamberlik rehberliği nereye gittiğimizi gösteren büyük resmi ve oraya nasıl varacağımızı aklımızda tutmamıza yardım edebilir.

Büyük mücadele aynı zamanda çok daha kişisel bir seviyede sahnelenmektedir. Her birimiz günlük yaşantımızda bireysel olarak imanımıza meydan okunmasıyla karşı karşıya kalıyoruz ve eğer İsa’nın ikinci gelişine kadar yaşamazsak, biz de ölümü tadacağız. Bu hafta, en azından kısa vadede küresel kargaşaya ve kendi geleceğimizin bilinmezliğine rağmen nasıl İsa’da rahat bulabileceğimize bakacağız. Aslında, uzun vadede işler gayet umut verici görünüyor!

*25 Eylül Sebti Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalış.

Sona İlişkin Bir Görüm

Gerçekten İsa'nın yanında olmuş ve hayatta kalmayı başarmış en yaşlı öğrenci, kendisine yakın olan ve sevdiği her şeyden uzak kayalık bir zindan adasındaydı. Kendisini bu ıssız adada karaya oturmuş olarak bulduğunda Yuhanna'nın zihninde neler dolaşıyordu? Bu zindanı nasıl boylamıştı ve bu bile hoşuna gitmişti? Sonuçta o, İsa'nın ayrıldığını görmüş ve orada duran iki meleğin şunları söylediğini duymuştu: “Ey Celileliler, neden göğe bakıp duruyorsunuz... Aranızdan göğe alınan İsa, göğe çıktığını nasıl gördünüzse, aynı şekilde geri gelecektir” (*Elçilerin İşleri 1:11*).

Fakat bunun üzerinden uzun yıllar geçmişti ve İsa dönmemişti. Bu arada o gün orada olan diğer elçiler çoktan ölmüştü, çoğu da İsa'ya tanıklık ettikleri için şehit edilmişti. Genç kilise bir kuşak değişimi yaşamış ve şimdilerde dışarıdan korkunç bir zulüm görmekte, içeride ise acayip kâfir akımlarla mücadele etmekteydi. Yuhanna kendisini yalnız, yorgun ve huzursuz hissediyor olmalıydı. Fakat daha sonra, bir anda ona bir görüm gösterildi.

Yuhanna'nın bu görüm sayesinde ne teselli bulunduğunu düşünüyorsunuz? Vahiy 1:9-19 ayetlerini oku.

İsa takipçilerine “dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim” (*Matta 28:20*) demişti. Bu sözler yalnız başına sürgünde olan Yuhanna'ya şüphesiz cesaret vermişti. Bu görümün, İsa'nın bu “vahyinin” onu son derece teselli etmiş olduğuna şüphe yok çünkü o İsa'nın “Alfa ve Omega, başlangıç ve son” Olan'ın sürgündeki bu elçiye Kendisini çok özel bir yolla gösterdiğinin farkındaydı.

Bu ayetleri dünyanın geleceğine dair görümler takip etti. Tarihin muazzam, kuşbakuş bir görüntüsü onun önüne serildi. Temel olarak bu bizim için Hristiyan kilisesinin tarihi olarak bildiğimiz şeydir fakat onun için bu gelecekti. Bu görümde, Yuhanna'ya gelecekteki denemeler ve sıkıntılar içinde her şeyin nasıl sonlanacağı da gösterildi. “Bundan sonra yeni bir gökle yeni bir yeryüzü gördüm. Çünkü önceki gökle yeryüzü ortadan kalkmıştı. Deniz de yoktu artık. Kutsal kent, yeni Yeruşalim'in gökten, Tanrı'nın yanından indiğini gördüm. Güveyi için hazırlanmış süslü bir gelin gibiydi” (*Vahiy 21:1, 2*).

Yuhanna'nın Vahiy kitabına kaydettiği büyük gelecek ile ilgili görüm, onun Allah'ın hükümleri ve vaatlerinde güven içinde huzur bulmasına yardım etti.

Hayat zor, hatta bazen korku verici olabilir. Peki, Allah'ın geleceği bildiğini ve bu geleceğin, uzun vadede iyi olduğunu bilmek bizi bugün nasıl teselli edebilir?

Geri Sayım

İsa Zeytin Dağı'nda öğrencilerin sorularını yanıtlarken ana hatlarıyla tarihi çizmişti: "Söyle bize... Bu dediklerin ne zaman olacak, senin gelişini ve çağın bitimini gösteren belirti ne olacak?" (Matta 24:3).

İsa'nın Matta 24. bölümde kayda geçirilmiş olan meşhur vaazı, O'nun zamandan İkinci Gelişe ve sonrasına kadar olan zamanın tarih çizgisini kesintisiz şekilde kapsıyor.

İsa çağlar boyunca yaşayacak olan halkına, son zamanda yaşayanlar nihai olaya hazırlıklı olabilsinler diye son döneme dair peygamberlik sözlerinin ilahi planının bir kabataslağı vermek istemişti. O, çevremizdeki her şey parçalarına ayrılırken bile bizim O'nun sevgisinde güven içinde rahat bulmamızı istemişti.

Adventistler Daniel'in "ulusun oluşumundan beri hiç görülmemiş bir sıkıntı dönemi olacak" (Daniel 12:1) ifadesini iyi bilirler. İsa bizim O'nun İkinci Gelişi'nden önceki bu olaya hazırlıklı olmamızı istiyor.

O'nun gelişi nasıl olacak? Kandırılmaktan nasıl kaçınabiliriz? Matta 24:4-8, 23-31 ayetlerini oku.

İsa'nın gelişi zamanın sonunda gerçekleşecek olan hakiki bir olaydır. Peygamberlik sözlerinde hatta İsa'nın vaazlarında O'nun dönüşünden ne kadar çok bahsedildiği dikkate alındığında, bunun *büyük bir olay* olduğu ortaya çıkar.

En son dünya çapında iklimsel bir olay gerçekleştiğinde, tüm dünyada ona hazırlıklı olan sekiz kişi bulunmaktaydı. İsa İkinci Geliş'in ne kadar beklenmedik şekilde gerçekleşeceğini tarif ederken onu bu olayla, yani tufanla karşılaştırıyor (Matta 24:37-39). İkinci Geliş'in gününü ya da saatini kimse bilmiyor olsa da (Matta 24:36), Allah, peygamberlik sözlerinde bahsedilen olayların etrafımızdaki dünyada gerçekleştiğine şahit olabileceğimiz bir geri sayımını bize sunmuştur.

Bu peygamberlik sözü oyununda oynamamız için bize bir rol verilmiştir. Peki nedir bizim görevimiz? Matta 24:9-14 ayetlerine odaklan.

Biz, bu evrensel mücadelede sadece seyirci değiliz. Bizler müjdeyi dünyanın en uzak köşelerine yayma işine katılıyoruz bu da bizim de zulüm göreceğimiz anlamına geliyor.

"Sona kadar dayanmak" ne anlama geliyor? Bunu nasıl yapıyoruz? Geçmişteki ve gelecekteki birçokları gibi düşmemek için her gün hangi seçimleri yapmamız gerekiyor?

Tezkereler

Tarihin peygamberlik sözlerinde açıklanan büyük resmi, aslında denetim altında tutamayacağımız olaylar gerçekleşirken arkamıza yaslanıp hiç bir şey yapmadan durmamıza müsaade etmiyor. Sıklıkla tavrimız şöyle olabilir, “Son olaylar nasıl olsa aynen öngörüldüğü şekilde gerçekleşecek, o halde kendimizi olayların akışına bırakmak dışında yapabileceğimiz ne var? Sonuçta tek başıma ne yapabilirim ki?”

Fakat Hristiyanların, özellikle de son olaylar karşısında etraflarındaki dünya ile kurmaları gereken ilişki bu değil. Vahiy 14. bölüm tarihin bu döneminde bizim görevimizin diğer insanlara Allah’ın yargısını anlatmak ve onların İsa’nın ikinci gelişine hazırlanmalarına yardım etmek olduğuna söylüyor.

Vahiy 14:6-12 ayetlerini oku. Burada ne öğretiliyor, dünyaya ne duyurmamız gerekiyor? Bu mesaj neden aciliyet meselesi?

Biz Adventistler olarak “mevcut olan gerçe[ğın]” (2. Petrus 1:12 CAN), özellikle “Üç Meleğin Mesajı” diye bahsettiğimiz ayetlerde bulunduğu inanıyoruz. Biz yeryüzü tarihinin bu döneminde çağrımızın özünü burada buluyoruz.

Mesajın, bizim yegâne umudumuz ve kurtuluşumuzun dayanağı olan “sonsuza dek kalıcı olan müjde”, yani Mesih’in ölümü ve dirilişinin harika haberi ile başlıyor olmasına dikkat edin. Ayrıca, zamanın sonunu gösteren güçlü bir yol işareti olan “O’nun yargılama saati geldi” (Vahiy 14:7) mesajı var. Daha sonra ise, Babil’de kalmaya devam edip canavar ve onun heykeline tapınanlara korkutucu bir uyarıda bulunulması ve göğü ve yeri yaratana tapınma çağrısı mevcut. Son olarak da Allah’ın son zaman halkı tarif ediyor: “İşte Tanrı’nın buyruklarını ve İsa’ya imanı koruyan kutsal yaşamlıların sabırla davranmaya çağrılışı.”

Vahiy 14:11 ayetini oku. Canavar ve heykeline tapınanların rahat yüzü görmemeleri hakkında ne söylüyor?

Canavara ve heykeline tapınanlara gece gündüz rahat yüzü görmek yok. Bunun tam olarak ne anlama geldiği konusunda çeşitli fikirler mevcut olsa da, bu insanların, Allah’ın Kendisine sadık olan kişilere sunduğu gibi bir rahatı tecrübe edemeyecek oldukları konusunda herkes hemfikirdir.

Sence Üç Meleğin Mesajı’nın ilk bölümü neden “sonsuza dek kalıcı olan müjde”den oluşuyor? Bu mesajları dünyaya yayarken, neden bu harika gerçeği her daim aklımızda tutmalıyız? Müjdeyi anlamak rahat bulma kavramı için neden bu kadar önemli?

Huzur İçinde Dinlen

Uzun yüzyıllardır Hristiyanlar Mesih'in dönüşünü bekliyorlar. Bu dönüş gerçek anlamda sahip olduğumuz tüm umutların toplamıdır ve sadece bizim değil tarih boyunca Allah'a iman etmiş olan herkesin umutlarının toplamıdır.

İbraniler 11:13-16 ayetlerini oku. Burada, sadece eskinin insanları için değil bizim için de hangi umut bulunmaktadır?

Eğer ölüm bugün yaygın olarak anlaşıldığı şekliyle gerçek olsa, bu ayetler pek çok yönden anlamsız olurdu. Ayette, "Vaat edilenlere kavuşamadılarsa da" ifadesiyle neden bahsediliyor? Onlar ölümler ve sözüm ona şimdi gökte İsa ile birlikte büyük ödülleri keyfini çıkartıyorlar. Örneğin Billy Graham öldüğünde, onun şimdi gökte İsa ile birlikte olduğu söylendi.

Bu bakış açısında da bir ironi var çünkü biri öldüğünde sıklıkla "huzur içinde dinlensin" dendiğini duyuyoruz. Fakat burada aslında ne oluyor? Bu insanlar huzur içinde dinleniyorlar mı yoksa gökte her ne yapmaları gerekiyorsa (mesela aşağı bakıp buradaki "eğlenceyi" seyretmek) onu mu yapıyorlar?

İsa ölümü nasıl tarif ediyor? Yuhanna 11:11 ayetini oku.

Aslında, onların "huzur içinde" dinleniyor oldukları fikri, elbette ölüm sonrasında olan şey hakkındaki hakikattir, öyle değil mi? Ölümler, gerçekten dinleniyorlar. "İmanlı için ölüm küçük bir meseledir. Mesih ölüden sanki önemsiz bir şeymiş gibi söz eder. 'Size doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sözüme uyarırsa, ölümü asla görmeyecektir' Hristiyan için ölüm uykudan başka bir şey değildir, sessizlik ve karanlıkla dolu kısa bir andır. Hayat Mesih'le birlikte Allah'ta saklıdır ve 'yaşamınız olan Mesih görüldüğü zaman, siz de O'nunla birlikte yücelmiş olarak görüneceksiniz.' Yuhanna 8:51, 52; Koloseliler 3:4."—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 774.

İsa kişinin ölümü ile diriliş sabahı arasındaki durumunu bilinçsiz bir uyku ile kıyaslıyor (*Yuhanna 11:11, 14*) fakat ayrıca kurtarılanların da kaybolanların da ödülleri dirilişten sonra alacaklarını vurguluyor (*Yuhanna 5:28, 29*). İsa ölüm geldiğinde ona hazırlıklı olmanın gerekliliğinin de altını çizmişti.

Ölmüş olan sevdiğinin aslında şimdi dinlenmekte olduklarını bilmekten ne teselli buluyorsun?

Rab'de Her Zaman Sevinin

Cep telefonlarımızda en çok kullandığımız uygulamalardan biri de Google haritalar uygulaması. Bir çoğumuz telefonlarımızda GPS kullanan haritalar olmadan önce ne yaptığımızı hatırlamıyor. Daha önce hiç gitmediğimiz bir yere doğru giderken gergin olabiliriz fakat telefonlarımızdaki Google haritalar uygulaması sayesinde güven içinde yabancı bir şehirde yolumuzu bulabiliriz. Bu güven duygusu, peygamberlik sözlerinde açıklanan zaman çizelgesiyle Allah'ın bize sağlamaya çalıştığı tip rahatın bir örnekleme olabilir mi?

Fakat bazen telefona yanlış adres bilgisi yazabiliriz ya da kısa yolu bildiğimizi sanarak onun gösterdiği yönde gitmemeye karar verebiliriz. Her iki durumda da kendimizi gitmek istemediğimiz bir yerde ve kesinlikle rahat olmayan bir ruh hali içinde bulabiliriz.

Filipililer 4:4-6 ayetlerini oku. Pavlus burada, rahatsız ve ıstıraplı bir dünyadayken bile bizim gerçek rahata, gerçek huzura kavuşmamızın yöntemi hakkında ne söylüyor?

Pavlus bu ayetlerde karşınıza çıkan her türlü denemede her zaman sevinin demiyor. Şöyle diyor, "Rab'de her zaman sevinin." Mevcut durumumuz ne olursa olsun, her ne denemelerle karşılaşılıyor olursak olalım, eğer Allah'ta, O'nun iyiliğinde, sevgisinde ve bizim için çarmıhta gerçekleştirdiği kurbanlıkta ikamet edersek, O'nda sevinebilir ve yorgun canlarımızı rahata kavuşturabiliriz.

Bu ayetlerin havası, rahatı, huzuru ve bu dünyanın ötesinde bulunan aşkın bir umudu ima ediyor.

Gerçekten "hiçbir şey için kaygı duymadan" yaşayabilesek canlarımızın ne kadar rahat edeceğini hayal etmeye çalış. Bu, bu dünyadaki hiç kimse için gerçekçi görünmüyor (Pavlus bile bir çok konuda endişeliydi) fakat yine de nihayetinde her şeyin sevgi dolu bir Allah'ın denetiminde olduğunu ve bizi Kendi krallığına kurtaracağını bilmek, bizi kaygılandıran şeyleri düzgün bir şekilde değerlendirmemize kesinlikle yardım edebilir.

"Rabb'in gelişi yakındır"? Yani, O her zaman bize yakındır ve biz gözlerimizi kapatıp ölüm uykusunda dinlenmeye başlar başlamaz farkına vardığımız bir sonraki şey İsa'nın dönüşü olacak.

Hayatın gerginliklerle, denemeler ve zorluklarla dolu olduğuna şüphe yok. Hiçbirimiz onlardan kaçamayız; elçi Pavlus da kaçamamıştı (*bkz. 2. Korintliler 11*). Buna rağmen, Pavlus'un bize anlatmaya çalıştığı, bugün her neye göğüs geriyor olursak olalım, bize Mesih'te verilmiş olanla sevinebiliriz ve aslında şimdiden canlarımızı rahata kavuşturabiliriz.

Filipililer 4:4-6 ayetlerini yeniden oku. Her ne deneme ve sıkıntı içinde olursan ol, hemen şimdi bu harika sözleri ne şekilde kendi yaşamında uygulayabilirsin?

EK ÇALIŞMA: “Hepimiz dualarımızın hemen ve doğrudan yanıtlanmasını arzu ediyoruz ve yanıt geciktiğinde ya da umulmadık bir biçimde geldiğinde yılgınlık ayartısına kapılıyoruz. Fakat Allah dualarımızı her zaman bizim tam istediğimiz zamanda ve tam istediğimiz şekilde yanıtlamayacak kadar bilge ve iyidir. O bizim için tüm dilekelerimizi yerine getirmekten daha fazlasını ve daha iyisini yapacaktır. O'nun bilgeliğine ve sevgisine güvenebileceğimiz için, O'ndan bizim isteğimizi kabul etmesini istemek yerine O'nun gayesine dâhil olmaya ve onu gerçekleştirmeye çalışmalıyız. Bizim arzularımız ve çıkarlarımız O'nun iradesi içinde kaybolmalı.”—Ellen G. White, *Gospel Workers [Müjde İşçileri]*, s. 219.

“İsa'nın çocuklarını kurtarmak ve onlara son dokunuşunda ölümsüzlüğü vermek için gelişi çok kısa bir süre sonra olacak. . . Mezarlar açılacak ve ölümler mezarlardan galip bir şekilde çıkarak, ‘Ey ölüm zaferin nerede? Ey ölüm, dikenin nerede’ diye haykıracaklar. İsa'da uyumakta olan sevdiğimiz ölümsüzlüğü giyinmiş olarak ortaya çıkacaklar.”—Ellen G. White, *Counsels on Stewardship [Nakilbarçlık Üzerine Öğütler]*, s. 350.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Büyük mücadele gerçeği üzerine düşün. Onun dünyada ne şekilde sahnelendiğini görüyorsun? Peki ya senin kendi kişisel yaşamında? Çok gerçek öyle değil mi? Aslında, o pek çok insanın sandığından çok daha gerçek çünkü birçokları şeytanın gerçekten var olduğuna inanmıyorlar. Dünyamızın durumunu anlamamıza yardım etme işinde büyük mücadele gerçeğini kavramak neden çok önemli? Ayrıca, bu büyük mücadeleyi kavrayışımız neden bizi çok teselli edecek şekilde sonuçlanacak?
- ❷ Peygamberlik sözleri eğer açıkça belirtilenin ötesiyle ilgilenmeye başlarsak dikkatimizi dağıtabilir. Ne sıklıkla kilise üyelerinin henüz gerçekleşmemiş olaylarla ilgili öngörülerde bulunarak ya da henüz gerçekleşmemiş olaylarla ilgili başkalarının öngörülerine inanarak başlarını derde soktuklarına şahit olduk? Kendimizi böyle bir tuzağa düşmekten nasıl koruyabiliriz?
- ❸ Sınıfta, Vahiy 14:9–11 ayetlerinin ve canavar ile onun heykeline tapanların rahata kavuşamayacak olmaları meselesinin üzerinden geçin. Bu ne anlama geliyor olabilir?
- ❹ Mesih'in dönüşünde bizim işlevimizin ne olduğu ya da ne olmadığı sorusu kilisede tartışmalara yol açan bir konudur. Bu konudaki düşüncemiz her ne olursa olsun, yine de O'nun dönüşünün mesajını dünyaya yayma işinde faal şekilde çalışmamız neden çok önemli?